

Hôm nayviết tiếp

Ở đây, NH nhắc đến buổi họp mặt hôm 24/05/2008 tại nhà Thu Hương trên xứ con Gà Cồ Gaulois. Tin họp mặt đã biết từ mấy tháng trước nhưng chính thức ngày nào thì phải chờ khi Phi Oanh có mặt tại nhà Thu Hương mới quyết định....và rồi cuối cùng buổi họp mặt đã đến, với trí tưởng tượng, với sự hồi hộp, với sự trông mong được nhìn lại bạn bè gần 30 năm mất liên lạc, không chỉ riêng mình PO mà còn những bạn khác nữa..... rồi ngày J cũng đã đến.

Trước đó hai ngày, tôi kỹ càng ra ga mua vé xe lửa nhưng nhưnghôm đó cả nước ,giới công chức đình công mà tôi lại quên bèn, (hay thật ☺, chắc là do nôn nao trông ngóng ngày gặp lại lũ bạn thời đi học) thôi đành đi về lòng có buồn không biết chuyến này họ đình công bao lâu cầu trời cho chuyến này cuộc đình công chỉ kéo dài có một ngày một ngày thôi tôi chưa khi nào cầu xin tha thiết như vậy với các vị công chức. Qua hôm sau, tôi theo dõi trên net sinh hoạt thuộc ngành hỏa xa đã hoạt động bình thường lại chưa?Ouf ... vậy là mọi thứ đã sẵn sàng. Thu xếp chuyện nhàchiều thứ Bảy, trên xe lửa, tôi ngồi nghĩ vẫn vợ, không biết tên này ra sao, tên kia ra rãng? Trí tưởng tượng trong tôi ít khi nào hoạt động một cách mạnh mẽ đến thế.

Đến Gare de l'Est, tôi có cảm giác hình như tôi có chút lật đật thì phải, không biết có phải vì nôn nóng muốn gặp bạn bè hơn lúc nào hết.... hãy bình tĩnh tí ... tôi tự trấn tĩnh tôi như vậy, chuyện đâu còn đó, thế là tôi đứng đĩnh xếp hàng theo đuôi rờn rấn trước quầy, mua vé métro đến nhà Thu Hương. Trên métro, sự hồi hộp trở lại và ngày càng tăng, tôi thấy mình như bé lại, nhút nhát rụt rè Chỉ còn 4 trạm nữa là tới nơi, rồi còn phải đi bộ thêm 1 quãng nữa mới đến nhà Thu Hương, bầu trời sầm hấn lại, ông trời đổ ập cơn mưa thật to. Thôi rồi sự hồi hộp bỗng tan biến mà thay vào đóông trời không biết mưa đến khi nào tạnh đây, nhưng không sao, trời mưa thì mặc trời mưa đường ta, ta cứ đi không đi, đứng chờ mưa tạnh biết đến khi nào? Mà rồi nhìn giờ cũng đã thấy trễ, sợ mọi người lại trông không biết tôi đã lạc tới đâu dù tóc tôi đã ba, bốn màu ☺. Cầm tay cây dù ra đến cửa ga Chà ... queo phải hay queo trái

...dù ở nhà tôi đã xem trên net, plan từ ga Noisiel đến nhà Thu Hương nhưng đó chỉ là plan, trên thực tế plan đâu có in chi tiết nhiều, dù ở nhà tôi đã phone hỏi chi tiết với Thu Hương và trong ga tôi đã kỹ càng (lại kỹ càng ☺) hỏi cô nhân viên bán vé đường Alphonse Allende ở hướng nào, cô ta hướng tay chỉ thẳng, đối diện nhà ga có cái parking, băng ngang parking là đường tôi cần tìm merci madame Tôi tin tưởng đi ngay . Yup ra tới cửa ga có thấy parking nào đâu, bên kia đường là 1 hàng rào tường cao có thấy xe cộ nào đâu thiết đúng là nhà quê đi phố. Trời thì mưa to Thôi kệ đường ở miệng mình, gặp ngay 1 bà đang đi tới tôi chặn lại hỏi đường, bà ta ấp úng "Tôi mới tới khu này ở chưa lâu tôi không rành"Uhhh....Cám ơn bà ! Tôi lại ngó quanh quất ... à ...à..... có 1 cặp đang đi tới, tôi tiến tới hỏi đường bà tìm là đường bà đang đứng Sao? Tôi không thấy bảng tên đường, họ lại ú ớ Không lẽ tôi xui vậy sao? Trời đang mưa lớn đó nghe . Tôi hỏi tiếp, vậy nếu nói đường này là ... vậy đường Cour Buisson nằm đâu, xin vui lòng chỉ giúpHọ giơ tay chỉ chỉ hướng, ouf ... mừng hùm ... lóp ngóp đội mưa che dù đi tiếp ...

Tới nhà Thu HươngReeeeeeng..... hơi có chút mệt (thời gian ngồi trên xe lửa mất khoảng hơn 1 giờ rưỡi , xếp hàng rồng rắn chờ mua vé métro cũng đã gần 20 phút thêm vào đó thời gian đi métro + RER khoảng 40 phút chen chúc cùng những hành khách và sau cùng là cuộc bộ từ ga Noisiel đến nhà Thu Hương dưới cơn mưa tầm tã). Tuy không xa nhưng có lẽ vì là lần đầu tiên tôi đi như vậy đến nhà Thu Hương, còn những lần khác tôi có taxi ông xã đưa đến tận nơi. Và do từ ngoài sáng vào nhà, mắt tôi thấy chưa rõ hết mà có lẽ thêm vào đó, là tôi đang dáo dác xem đã có những ai nên tôi đã lầm em trai Thu Hương là con trai của Thu Hương khi ra mở cửa cho tôi, anh Quý, ông xã Thu Hương cười tôi quá chùng ...đâu có sao cả nhà Thu Hương đều biết tôi mà ... Và rồi tôi đã gặp PO bằng xương bằng thịt chứ không bằng ngã chat trên net, hai đứa ôm nhau thật chặtPO vẫn như ngày nào, vẫn roi roi người, rồi còn những ai nữa nhỉ? Đắc Hùng! Gặp Đắc Hùng, Thu Hương hỏi tôi : mày nhớ ai hong? Tôi gật đầu nói, biết Đắc Hùng nhưng biết nhờ qua trang web TQT, không biết lúc đó ĐH nghĩ sao? mà có nghĩ sao thì cũng chịu thôi biết nói sao bây giờphải không Đắc Hùng?

Thiệt nghĩ chắc ĐH không giận NH chứ? ☺ . Sau đó, tôi được nghe Thu Hương và PO kể, trước lúc tôi đến không lâu có vợ chồng Mỹ Ngọc ghé nhưng vì bận việc riêng nên đến sớm, thăm PO. Mỹ Ngọc cũng gửi lời thăm tất cả bạn bè và không thể dự buổi họp mặt . Tiếc thật !

Tôi nghĩ tôi đã trẻ hoá ra tôi là lại người không trẻ cũng không sớm Một lúc khá lâu sau người tiếp theo đến là Tuyết Hương và ông xã. Hôm đó Tuyết Hương làm 1 ổ bánh rau câu rất đẹp chỉ muốn để ngắm chứ chả muốn ăn tí nào nhưng rồi nếu không ăn Tuyết Hương buồn sao? Và rồi không bao lâu sau có Ngọc Cương cùng Mẹ NC, ông xã NC, Ngọc Diệp, cùng các con của cả hai Ngọc Cương và Ngọc Diệp. Kim Nga và Hoài Thu, hai dì cháu từ Genève (Suisse) qua, căn nhà của Thu Hương lại càng thêm đông, thêm rộn rã tiếng nói cười nhận ra nhau.... Người đến sau cùng sau hơn hai giờ lạc đường là Giang Đại Mỹ cùng gia đình đến từ Liège (Belgique), thật ra với GĐM tôi không còn chút hình ảnh nào nhưng khi gặp lại tôi nhớ ngay nhưng chỉ là nhớ loáng thoáng khi xưa học lớp bên cạnh lớp tôi và là 1 học sinh giỏi. Và rồi tôi có cảm giác hầu như không còn ai nghĩ giờ mình đã ở độ tuổi hiện nay, bao nhiêu chuyện ngày xưa được nhắc lại kèm với những biệt danh mà bạn bè ưu ái đặt cho rồi cùng nhau cười ha ha làm ồn ào cả khu vườn nhỏ xinh xắn nhà Thu Hương. Ai cũng bảo tôi cũng vậy không thay đổi gì mấy (làm tôi mừng quá chừng , được khen mà, ai không thích ...), và riêng tôi cũng vậy, thấy ai cũng thế , chỉ có , ai cũng phát tướng hơn xưa chút đỉnh trừ tôi. Gần như cả buổi họp mặt ngoài chuyện thăm hỏi lẫn nhau hầu như ai cũng nhắc đến chuyện xưa, cái thỏ chưa vương nhiều bụi đời. Tôi thỉnh thoảng lắng nghe và ngắm kỹ từng người bạn để khám những hình ảnh đó vào bộ nhớ vốn dĩ khiêm tốn của tôi. Các bạn ơi, các bạn đẹp vô cùng !:))))))

Kể đến nhiều việc nhưng tôi không thể nào không nhắc đến sự ân cần, vui vẻ, niềm nở của vợ chồng Thu Hương. Do thời tiết không tốt ông xã Thu Hương đã giăng thêm tonnelle ngoài vườn, riêng Thu Hương với tài nấu nướng mà tôi nhận xét khó ai có thể từ chối không thưởng thức những món ăn do chính tay Thu Hương thực hiện. Thêm vào tài của bếp phụ PO đã cho mọi người thưởng thức những món tuyệt vời như món khai vị với những miếng amuse – gueule tam giác đẹp mắt có nhiều hương vị

(fromage, pâté, trứng cá, saucisse), bò cuốn lá lóp, gà nướng chao, brochette heo nướng ăn kèm với xôi vò (do mẹ Thu Hương làm), xôi trắng, bún, rau thơm, nước chấm tùy thích.... bánh mì quét tôm chiên, 3 món gỏi: gỏi sứa, gỏi tôm thịt và trong đó có 1 món gỏi mực do Thu Hương sáng tác, một nồi soupe măng cua thật to Các bạn thấy hấp dẫn và ngon không? Miam ...miam Và tôi là người tận tình hưởng ứng tất cả các món. (Merci mà nhiều lắm nha nhỏ Hương. Mỗi lần lên thăm mà là mỗi lần tao lại học được món ngon ☺ muaaaaaahh)
Riêng đây, tôi xin được kể thêm chút chuyện, ngoài buổi họp mặt, tất cả mọi người đã được chung vui chia sẻ cùng gia đình Thu Hương mừng sinh nhật của Mẹ Thu Hương. Tất cả mọi người đều cất tiếng hát chúc sinh nhật Bác gái và sau đấy Bác đã thổi nến được cắm trên ổ bánh sinh nhật nhân sầu riêng thơm phức trong tiếng vỗ tay chia vui của cả nhà và tất cả chúng tôi. Ngoài ổ bánh sinh nhật nhân sầu riêng, Thu Hương đặc biệt đích thân làm cho Mẹ một ổ bánh hạnh nhân pha dừa theo đúng sở thích của Mẹ . Thật là cảm động. Và tôi cũng không quên nhắc đến sự hiện diện của Mẹ NC. Tôi thật bất ngờ và xúc động được gặp lại Mẹ NC.

Hôm đó, tôi đã phải cố gắng cười nói, gheo đùa tất cả để dấu nỗi xúc cảm trong lòng, chứ không lại bị gheo già đầu mà còn hu ... hu ...

Vài hàng cảm nghĩ mộc mạc của tôi không biết có thiếu sót gì không, mong rằng bài viết thô sơ không kết thúc này sẽ làm các bạn hài lòng vì tôi không muốn có kết thúc, tôi muốn giữ mãi những hình ảnh ngày hôm đó trong tôi. Một kỷ niệm không bao giờ phai nhòa cùng với nhiều kỷ niệm khác nữa của tôi. Và tôi tiếp tục mong rằng sẽ còn có nhiều lần nữa được gặp gỡ bạn bè thuở xưa không chỉ riêng trên xứ sở con Gà Cồ này.

Troyes, 05 – 06 - 2008